

med; Unøiagtigheden bestod i, at en General skulde være reist bort. Dette havde jeg ganske vist ikke nogen Kundskab om; men om der ibrigt findes nogen General inde i Materialgaarden, veed jeg ikke. Jeg haaber Nei, da den høitærede Minister sagde, at Bygningerne bleve anvendte til nogle Skoler. (En Stemme: Contoirer!) Nuvel, Contoirer; men er det dog ikke den kostbareste Hunsleie, som det er muligt at skaffe disse Contoirer? Dersom den høitærede Minister vil eftersee, hvor megen Grund der i Materialgaarden er tilsalg, tror jeg, at han vilde finde, at det ikke vilde være dyrere at have et Palais sat til disse Contoirers Disposition; det vil ialfald vise sig at være overordentlig dyrt. Den høitærede Minister kaldte det en legitim Anvendelse; men jeg drifter mig til at paaastaae, at den eneste legitime Anvendelse er, at man sælger og realiserer det Hele; thi derpaa gik Rigsdagens Bevilling af 12,000 Rbd. ud for 5 Mar siden. Man nægtede bestemt at ville gaae ind paa denne Udgift, medmindre man fik et ministerielt Tilfagn om, at man havde bestemt sig til at realisere disse Eiendomme. Saaledes staaer Sagen. Det er ikke legitimt at fylde disse Magasiner med noget som helst Contoirpersonale eller med Militaire. Der er kun een legitim Udvei, og det er at sælge det Hele til Fordeel for Statskassen. Den høitærede Minister siger, at det er nødvendigt i en By som Kjøbenhavn at have en Materialgaard for Militairetaten med dens mange Bygninger; men det er netop det, som jeg benægter, og jeg er overbevist om, at naar Militairetaten engang sælger Materialgaarden, vil den kunne faae leveret Alt, hvad den skal bruge, for det Halve, ja under det Halve af, hvad det vil koste, naar Staten har det paa sin egen Materialgaard. Jeg gjentager, at naar Militairetaten vil lade en Kjøbmand af sit Dplag levere den directe til Stedet, hvad den skal bruge, saa vil den faae sine Varer for en Beføstning, der er uendelig ringere, end naar Kjøbmanden først skal levere det, som Materialgaarden behøver; og det skal føres derhen, føres tilbage og revideres, og derhos Beføstningen af det hele Etablissement af Dplasmænd skal afholdes af disse Varers Priis.

Naar Alt dette tages i Betragtning, vil Prisen, naar man regner rigtig, ikke kunne blive Noget, der er lig endogaa Halvparten af, hvad det nu koster; Alt, hvad Militairetaten behøver, kan den faae fra Dag til Dag og netop i en By som Kjøbenhavn; dersom det var ude i en Driken, man besøgte sig, saa var der Noget, der talte for Sagen, men ikke her, hvor Staten paa hvilken Tid af Dagen, den vil, kan faae Alt, hvad den behøver til passende Priser. Det hele kostbare Etablissement bør derfor ikke vedligeholdes, og jeg gjentager, at det ikke er legitimt, naar Militairetaten, efter hvad der er passeret, vedblivende vil have disse Materialgaarde i Stedet for at levere dem til Finansministeren til Salg. De, der derfor ville hjælpe til at faae hele dette Væsen til en Ende, maae foreløbigt nu stemme imod denne Forhøielse med 4,680 Rbd., stolende paa, at Finansudvalget til 3die Behandling vil sætte den rigtige Sum ind, som her behøves.

Ordføreren: Jeg tror ikke, at det Middel, som det ærede Medlem nævnte, vil nytte Noget for at opnaae hans Hensigt, thi det Hele blev da, at man, foreløbig til 3die Behandling, blev fri for at grave den omhandlede Kalkkule paa Materialgaarden, men selve Materialgaarden med hele dens Indretning blev staaende alligevel, og det er derfor, jeg ikke tror, at det er rigtigt at bringe de to Spørgsmaal i Forbindelse med hinanden. Jeg har udtalt, at Udvalget ikke har fundet Anledning til at reise dette Spørgsmaal ved denne Sag, fordi det kun gjælder et Beløb af 300 Rbd.; men Spørgsmaalet om Materialgaarden selv staaer jo paa Dagsordenen, har staaet der, som det ærede Medlem ganske rigtigt bemærkede, i mange Aar. Jeg skal henlede hans Opmærksomhed paa — hvad han dog vistnok ogsaa vil erindre, at Materialgaarden — haade Civiletatens og Fæstningens Materialgaarde, i § 3 findes opførte til Salg, og det har saaledes stadig været indført sidst ifjor, da det blev indstødt ved Finansudvalgets Indstilling. Rigsdagen har tydelig godtgjort, at den i saa Henseende deler det ærede Medlems Betragtning; naar det overhovedet kommer til en samlet Over-